

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2150/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bpkf.253/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Vasenszki Zsuzsanna ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben kérte a Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 13.F.542/2025/10. számú végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bpkf.253/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. Az indítványozót folytatólagosan, különösen nagy értékre üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt három év börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélték. Az indítványozó elítélt védője kérte a reintegrációs őrizetbe helyezést, amelyhez az indítványozó csatlakozott. A Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2025. május 8-án meghozott 13.F.542/2025/10. számú végzésével a reintegrációs őrizet elrendelését mellőzte. A bíróság valamennyi körülmény (többek között az indítványozóval szemben folyamatban lévő büntetőeljárás) alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy magas a kockázata annak, hogy az elítélt újabb bűncselekményt követne el a reintegrációs őrizet alatt. Ezért a bűnismétlés magas kockázata miatt a bíróság mellőzte a reintegrációs őrizet elrendelését.
- [3] Az elsőfokú döntés ellen az elítélt és a védője fellebbezést jelentettek be, melyben elsődlegesen az elsőfokú határozat megváltoztatását, a reintegrációs őrizet elrendelését, másodlagosan az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását kérték. A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2025. június 3-án hozott 2.Bpkf.253/2025/4. számú végzésével helyben hagyta az elsőfokú

határozatot. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú határozat álláspontja szerint precíz, minden tekintetben helytálló, hibátlan érvelésen alapuló indokolásával. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a reintegrációs őrizetbe helyezés nem alanyi jog, erről a kedvezményről a bíróság az egyedi ügy vizsgálata, a körülmények mérlegelése alapján dönt. Jelen esetben a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az újabb bűncselekmény elkövetésének kockázata miatt a reintegrációs őrizet elrendelése mellőzendő.

- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben kérte a Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 13.F.542/2025/10. számú végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bpkf.253/2025/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy a bíróságok alaptörvény-ellenesen alkalmazták a vonatkozó törvényi rendelkezéseket. Hivatkozott továbbá az ártatlanság vélelmének sérelmére azzal kapcsolatban, hogy a bíróságok egy olyan büntetőeljárásra utaltak a reintegrációs őrizet mellőzéséről szóló döntéseikben, amely még folyamatban van.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy teljesültek-e az indítvány befogadhatóságának Abtv.-ben meghatározott feltételei, különösen a 26–27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti feltételek.
- [6] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely jelen ügyben teljesült. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [7] Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1) bekezdésben foglalt további követelményeknek. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (az Abtv. 27. §), a támadott bírósági határozatok megjelölését, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], valamint részletes, alkotmányos elven alapuló indokolást. Az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét és azokat semmisítse meg.

- [8] Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet benyújtani. Az Alkotmánybíróság 3301/2022. (VI. 24.) AB végzésében kimondta, hogy a reintegrációs őrizet tárgyában hozott büntetés-végrehajtási bírói határozat érdemi döntés (Indokolás [14]). Ezért az alkotmányjogi panasz teljesíti az Abtv. 27. §-ban foglalt követelményt is.
- [9] 2.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így bármelyik kimerítése önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően azt kifogásolta, hogy a bíróságok rosszul értelmezték a reintegrációs őrizet elrendelésének feltételeire vonatkozó jogszabályokat, és tévesen alapozták a reintegrációs őrizet mellőzését arra a körülményre, hogy az indítványozóval szemben büntetőeljárás van folyamatban. Az indítványozó hivatkozik ugyan az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére, azonban indítványában javarészt a bíróság döntését vitatja, ehhez kapcsolódóan értelmezi a jogszabályokat, azaz valójában tartalmi felülbírálatot igényel, alkotmányjogi panaszában a támadott bírósági döntések tartalmi kritikáját fogalmazta meg.
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Az alkotmányjogi panasz ezért nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, az alapjogi jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [12] A támadott bírósági határozatokban a bíróságok részletes indokát adták az indítványozó kérelme visszautasításának, hogy miért áll fenn álláspontjuk szerint a bűnismétlés veszélyének magas kockázata. A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék határozatában kimerítően foglalkozott a védelmi fellebbezésben foglaltakkal, vizsgálta az első fokon eljáró bíróság eljárásának és döntésének

törvényességét. Hangsúlyozta, hogy a reintegrációs őrizetbe helyezés nem alanyi jog, nem automatikusan történik, ezt a kedvezményt a kérelmező egyedi ügyének vizsgálata alapján kaphatja meg, ha a büntetési célok így is elérhetőek. A bíróság a törvényi feltételek fennállása, a kizáró okok hiánya és a büntetési célok fokozott szem előtt tartása alapján értékelő tevékenysége eredményeként dönt a reintegrációs őrizetbe helyezésről vagy annak mellőzéséről.

[13] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a reintegrációs őrizet kérdésében való döntés nem alkotmányossági, hanem a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó szakjogi kérdés, amelynek felülbírálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

[14] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, valamint az indítvány nem támasztotta alá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem.

[15] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró